

Held har anvendt til Fremskaffelse af ensartet Kvalitet for vore mest betydende Eksportartikler, ogsaa kan blive bragt i Anvendelse for Ostens Vedkommende.

Efter de Udtalelser, der nu er faldet i dette høje Ting, glæder jeg mig over Udsigten til, at vi snart kan faa gennemført en virkelig effektiv Kvalitetskontrol med Osten.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til den under Punkt 2 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Ændringer i og Tillæg til Forordning af 27. September 1805 om Skovenes Udskiftning, Vedligeholdelse og Fredning i Kongeriget Danmark.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4675).

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag kan ogsaa den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag omtales.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Hauch: De Bestræbelser, der ligger til Grund for dette Lovforslag, kan sikkert billiges af alle ærede Medlemmer her i Tinget. Selv om vore Skovarealer er tiltaget ganske betydeligt i de to sidste Menneskealdre, er det dog endnu saaledes, at Danmark er et forholdsvis skovfattigt Land, og alle forstandige Bestræbelser, der gaar ud paa at bevare de Skove, vi har, og forøge vore Skovarealer, kan sikkert møde Velvillie fra alle Sider. Lovforslaget gaar ud paa, at Staten ikke alene skal sikre sig, at de Arealer, der ved Lov eller frivilligt er underkastede Fredskovspligt, ikke gøres til Genstand for anden Anvendelse end Skovdrift, men man vil ogsaa gennem Lovforslaget søge at sikre sig, at Skovene er Genstand for en fuldstændig forstmæssig Drift. I Henhold til Forordningen

om Skovenes Fredning af 27. September 1805 har den Ejer, der forhugger et Areal, hvorpaa der er Fredskov, Pligt til igen at beplante Arealet. Men overfor eventuelle nye Ejere kan Forordningen af 1805 ikke finde tilstrækkelig effektiv Anvendelse, og det er noget saadant, man ønsker Midler til gennem det foreliggende Lovforslag. Man skulde i og for sig mene, at den Omstændighed, at den Skovgrund, hvorpaa der er Fredskovsforpligtelse, ikke kan finde landbrugsmæssig eller anden Anvendelse, maa være tilstrækkelig betryggende. Ejeren maa jo være interesseret i, at ogsaa denne Del af hans Besiddelser anvendes forstandigt, der er noget unaturligt og i Virkeligheden ogsaa urimeligt i, at man her fra Statens Side vil foreskrive Jordbesidderen Formen for Driften og i høj Grad ønsker at blande sig i, hvor intensivt eller ekstensivt han ønsker at drive sin Besiddelse. Forsvaret for en saadan Fremgangsmaade maa søges i den langsomme Produktionsperiode, der karakteriserer Skovdriften. Den egentlige Jordværdi bliver kun en Brøkdel af Skovejendommens samlede Værdi i den Periode, hvor Skoven staar med sin højeste Træydelse færdig til Afdrift. Selv med denne Begrundelse maa der utvivlsomt fra Statens Side vises en vis Varsomhed med Hensyn til at foreskrive Skovejeren Driften af hans Skovareal. Det maa i den Forbindelse ikke glemmes, at de nu bestaaende Forhold i høj Grad beskytter Skovene mod Spekulationsanvendelse, idet en ny Ejer i de første 10 Aar, han besidder Fredskov, ikke kan foretage Hugst uden autoriseret forstmæssig Tilladelse, saafremt han vil hugge Effekterne og ønsker disse solgt.

Naar det i Lovforslagets § 1 bestemmes, at Fredskovspligten skal paahvile Grunden som en Slags 1ste Prioritet, der gaar forud for alle andre Hæftelser af privatretlig Oprindelse, er der neppe Grund til at gøre Indvendinger herimod, dersom man ikke nærer principielle Betænkeligheder ved at skyde en stor Prioritet ind foran andre Hæftelser paa Ejendommen. Det kan nemlig blive forholdsvis store Beløb, der her kan blive Tale om i Tilfælde, hvor Ejeren vægrer sig ved at udføre det ham paa lagte Arbejde, og hvor dette derefter udføres af det offentlige, maaske efter en ret kostbar forstmæssig Plan.